

JUDECĂTORIA CĂUȘENI
Sediul Bender (*Varnița*)

/Dosarul nr. 1-20/2026
PIGD: 1-25162285-18-1-19112025/

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

17 august 2026

satul Varnița

Judecătoria Căușeni, sediul Bender

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul
Grefierelor

Grigorii Damaschin
Elena Țințari

cu participarea:

Procurorului

Oxana Țapu

Succesorului părții vătămate decedate Simion Latun

Aureli Latun

Apărătorului

Vladimir Sucitu

Inculpatului

Andrei Minciuna

a examinat în ședință de judecată publică, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Minciuna Andrei *****, născut la *****,
IDNP: *****, originar și înregistrat la domiciliu în
mun. *****, pe str. *****, cet. al Rep. Moldova,
necăsătorit, fără persoane la întreținere, nu se află la
evidența medicului narcolog sau psihiatru, fără
grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de
calificare și distincții de stat, cu antecedente penale,
fiind condamnat prin:

- [sentința](#) din 6 martie 2017, emisă de
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în baza art.

186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 (una sută) ore;

- [sentința](#) din 11 iunie 2019, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în baza art. 190 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei de 6 (șase) luni de închisoare în penitenciar de tip semiînchis;

- [sentința](#) din 6 noiembrie 2019, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei de 1 (un) an de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- [sentința](#) din 31 decembrie 2019, emisă de Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse de 2 (doi) ani de închisoare, în penitenciar de tip semiînchis;

- [încheierea](#) din 29 octombrie 2025, emisă de Judecătoria Căușeni, sediul Bender, în baza art. 84 alin. (4) din Cod penal, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătoria Anenii Noi, sediul Bender, din 31 decembrie 2019 și prin sentința Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, din 06 noiembrie 2019,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 145 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzei: 19 noiembrie 2025 – 17 august 2026 (în examinare la judecătorul Grigorii Damaschin de la 26 martie 2026, după trimiterea la rejudecare de Curtea de Apel Centru, prin [decizia](#) din 25 februarie 2026).

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

CONSTATĂ URMĂTOARELE:

ASPECTE DE FAPT ȘI DE PROCEDURĂ

a. Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul **Andrei Minciuna**, în perioada de timp de la 16 februarie 2018, ora 21 și 00 min., până la 17 februarie 2018, ora 6 și 00 min., în timp ce se afla în curtea casei nr. 72 „B”, situată pe str. Sanatornaia, în s. Proteagailovca din mun. Bender, cu intenție directă să-l omoare pe Latun Simion *****, născut la 3 iunie 1953, domiciliat pe această adresă, fără nici un motiv, fiind conștient fiind de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, pe care le-a dorit și le-a înțeles conștient, cu un obiect contondent dur și neidentificat de organul de urmărire penală, i-a aplicat victimei Simion Latun cel puțin șapte lovituri, cauzându-i ultimului leziuni corporale, care se califică drept vătămare corporală gravă. În rezultat, victima Simion Latun a decedat.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201803D0066 din 29 august 2018, decesul victimei Simion Latun a apărut ca urmare a traumei cranio-cerebrale deschise, manifestate prin fracturi cominutive a bolții craniului cu trecere la baza craniului, revărsări sanguine subdurale și subarahnoidiene, contuzia cerebrală, plăgi contuze ale capului, echimoza periorbitală dreaptă, excoriație în regiunea piloasă occipitală a capului, produse posibil de acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafață limitată (*obiect în secțiunea transversală de formă sferică*) și au legătură cauzală directă cu survenirea decesului.

1.2. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui **Andrei Minciuna** au fost încadrate juridic conform art. 145 alin. (1) din Codul penal - „*omor intenționat*”, adică pentru „*omorul unei persoane*”.

b. Aspecte de procedură.

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Andrei Minciuna** a menționat că susține cererea (*declarația*) dactilografiată depusă anterior la prima examinare a cauzei până la instanța de recurs (*vol.II, f.d.216*), prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală, a indicat că recunoaște integral faptele descrise în rechizitoriu, își recunoaște vina, nu solicită administrarea altor probe. Cererea a fost semnată inclusiv de apărătorul acestuia, Vladimir Sucitu.

2.2. În ședința de judecată, inculpatul **Andrei Minciuna** a confirmat autenticitatea și conținutul cererii, a susținut admiterea acesteia și a reiterat că recunoaște vinovăția.

Apărătorul Vladimir Sucitu, care acționează în baza mandatului avocațial nr. MA ***** din 30 iulie 2025 (*vol.II, f.d.48*), a confirmat autenticitatea cererii și a susținut examinarea cauzei în procedură simplificată.

Reprezentantul acuzării de stat, *procurorul Oxana Țapu*, nu a obiectat asupra admiterii cererii, invocând că este dreptul inculpatului de a solicita examinarea cauzei potrivit procedurii simplificate.

2.3. Instanța reține că, potrivit art. 364¹ alin. (1)–(4) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și solicită judecarea cauzei pe baza probelor administrate

în faza de urmărire penală, cu condiția să nu solicite probe noi și să existe suficiente date privind vinovăția și persoana acestuia pentru stabilirea pedepsei. În asemenea caz, instanța admite cererea prin încheiere și procedează la audierea inculpatului conform regulilor de audiere a martorului.

2.4. Reieșind din cele expuse, instanța constată că cererea inculpatului Andrei Minciuna este autentică, a exprimat o manifestare de voință clară și conștientă, a fost susținută personal de inculpat și de apărătorul său în ședință de judecată și vizează examinarea cauzei în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, fără solicitarea unor probe noi. În consecință, instanța a admis, prin încheiere protocolară, cererea inculpatului și a dispus examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ din Codul de procedură penală, procedând la audierea acestuia potrivit regulilor legale.

2.5. Totodată, instanța reține că, potrivit art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Având în vedere principiul contradictorialității, lipsa obiecțiilor din partea acuzării și imposibilitatea instanței de a agrava din oficiu situația inculpatului, admiterea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată se consideră ca fiind legală și întemeiată.

2.6. Din examinarea materialelor dosarului, instanța constată că fapta inculpatului este stabilită, există suficiente date cu privire la personalitatea acestuia pentru individualizarea pedepsei, rechizitoriul este întocmit cu respectarea art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta a fost corect încadrată juridic conform art. 145 alin. (1) Cod penal. De asemenea, actele de urmărire penală nu sunt pasibile nulității absolute, nefiind identificate încălcări ale principiului legalității sau ale drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar partea apărării nici nu a formulat obiecții în acest sens.

2.7. Concomitent, instanța menționează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie, în mod expres, la garanțiile unui proces echitabil, cu condiția ca aceasta să fi putut prevedea consecințele unei asemenea renunțări (*Hermi c. Italiei, para. 74; Sejdivic c. Italiei, para. 87*).

În acest caz, inculpatul Andrei Minciuna a formulat o cerere autentică, a fost informat de instanță asupra consecințelor procedurii simplificate și, în prezența apărătorului, a menținut cererea sa, renunțând astfel conștient și expres la anumite garanții procesuale pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

c. Poziția părților în dezbateri judiciare.

3.1. *Acuzarea de stat*, reprezentată de *procurorul Oxana Țapu* a pledat pentru recunoașterea vinovăției inculpatului Andrei Minciuna în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) din Codul penal. În susținerea poziției sale, procurorul a efectuat o analiză detaliată a probatoriului administrat și a menționat că vinovăția inculpatului este deplin dovedită, iar fapta a fost săvârșită din intenție directă, pe fondul unui conflict legat de sustragerea anterioară a unor mijloace bănești de la victimă.

Acuzarea a solicitat aplicarea prevederilor art. 70 și 80¹ din Codul penal, precum și art. 364¹ din Codul de procedură penală, cu reducerea limitelor pedepsei, și stabilirea unei pedepse de *șapte ani și șase luni* de închisoare pentru infracțiunea incriminată. De asemenea, prin cumul parțial, cu pedeapsa neexecutată, aplicată din încheierea din 29 octombrie 2025, *în baza art. 85 alin. (1) din Cod penal*, procurorul a solicitat aplicarea unei pedepse definitive de *nouă ani de închisoare cu executare în penitenciar de tip închis*. A pledat pentru admiterea acțiunii civile înaintate de succesorul părții vătămate și distrugerii corpurilor delict. Procurorul nu a invocat și nu a solicitat restituirea unor cheltuielilor judiciare.

3.2. *Succesorul părții vătămate decedate Simion Latun*, dl *Aureli Latun* a susținut cele poziția reprezentantului acuzării de stat și a solicitat admiterea acțiunii civile depuse.

3.3. *Apărătorul Vladimir Sucitu* pledat pentru încetarea procesului penal în privința clientului său, în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, invocând existența altor circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În susținerea poziției sale, apărarea a menționat că, deși inculpatul a recunoscut fapta și a colaborat cu organele de urmărire penală, acesta a fost deja condamnat anterior de către structurile din stânga Nistrului pentru aceeași faptă (*omorul cet. Simion Latun*), executând o pedeapsă privativă de libertate în perioada de la *14 martie 2018 până la 2 decembrie 2024*. Apărătorul a mai invocat principiul *non bis in idem* (*garantat de art. 4 din Protocolul nr. 7 la CEDO și Constituția RM*), accentuând că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pune accentul pe aspectul material al sancțiunii și pe efectul ireversibil al privării de libertate suportate, iar nu pe validitatea formală ori legalitatea instanței care a pronunțat-o. Astfel, în opinia apărării, o nouă condamnare ar echivala cu o dublă reprimare penală și o persecuție inadmisibilă, motiv pentru care a solicitat încetarea procesului penal.

3.4. În ultimul cuvânt, *inculpatul Andrei Minciuna*, a solicitat instanței să ia în considerare faptul că a executat deja pedeapsa pentru fapta incriminată în stânga Nistrului, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde și luarea în calcul a faptului că la data comiterii faptei era minor.

d. Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

4. *Inculpatul Andrei Minciuna*, în ședință de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate, a recunoscut vina și faptele integral, după care a specificat că la data de 16 februarie 2018, a comis omorul. Acesta a menționat că a avut un conflict cu Simion Latun cu aproximativ jumătate de an înainte de data omorului. S-a deplasat la domiciliul acestuia, dar nefiind acasă, l-a așteptat aproximativ o oră. Când victima a venit, inculpatul a început discuția, dar Simion Latun nu a dorit să comunice cu el, motiv pentru care l-a lovit în cap de aproximativ 5 ori, cu o țeavă de 50 cm, toate loviturile fiind aplicate în regiunea capului. Ca rezultat al loviturilor, Simion Latun a căzut jos, fiind conștient, dar inculpatul nu înțelegea ce spune. La locul faptei era prezent și fratele lui Latun Simion, căruia tot i-a aplicat lovituri. Ulterior faptei comise, inculpatul s-a întors acasă, Latun Simion rămânând acolo jos în stare conștientă, în timp ce fratele acestuia a dispărut înaintea sa.

Inculpatul a precizat că nu a avut intenția de a-l omorî, dar înțelegea că în urma acțiunilor sale poate surveni decesul.

La întrebările instanței, inculpatul a declarat că victima a vorbit urât și a început să-l amenințe, de aceea l-a lovit. A menționat că victima l-a amenințat cu arma, însă pe moment nu o avea la el, fiind în cameră, amenințarea fiind doar verbală. Inculpatul a iterat că a lucrat la victimă o perioadă, iar aceasta nu l-a achitat pentru muncile efectuate, motiv pentru care ulterior i-a sustras niște bani, iar victima a început să-l caute. A fost căutat aproximativ jumătate de an, iar când a revenit de la Chișinău, mama sa i-a transmis că a fost Simion și a spus că îl caută și să vină la el pentru a discuta. Când a mers la el acasă, nu era nimeni. L-a așteptat aproximativ o oră în ograda lui, după care victima a venit împreună cu fratele său. Văzându-l, victima a început să-l amenințe, spunând că o să ia arma să-l omoare. În momentul în care victima a început să ridice mâinile, inculpatul l-a lovit cu o rangă de metal pe care o avea cu sine, luată de pe drum când se ducea la Simion. Ranga de metal a aruncat-o în ogradă, unde l-a bătut pe Simion. Inculpatul a mai declarat că îi pare rău de cele comise, se căiește și recunoaște că a dorit să-l omoare, lovindu-l cu ranga în cap.

La întrebările apărătorului, inculpatul a menționat că victima i-a spus mamei sale că are armă și o să vină să-l împuște. Pentru aceeași faptă a fost deja condamnat în stânga Nistrului la unsprezece ani și jumătate, fiind eliberat în baza amnistiei. A fost deținut în instituția penitenciară din s. „Hlinaia”, iar reprezentantul părții vătămate a participat la examinarea cauzei. Părinții săi au fost de asemenea la examinarea cauzei. De către autoritățile RM a fost reținut în mun. Chișinău. Cât a fost deținut în instituția penitenciară din stânga Nistrului, a fost vizitat de părinți și surori, a lucrat în penitenciar și a achitat lunar prejudiciul părții vătămate. La întrebarea suplimentară dacă i-a fost încălcat vreun drept în regiunea din stânga Nistrului, inculpatul a declarat că nu știe ce să răspundă.

La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că sentința din regiunea neconstituțională din stânga Nistrului o are, iar la data de 16 februarie 2018, la domiciliul părții vătămate, a venit la ora 19 și 00 min. și l-a așteptat pe Simion Latun.

La întrebările instanței, inculpatul a specificat că în regiunea din stânga Nistrului a fost deținut pentru aceeași faptă. A mai iterat că condițiile de detenție în instituția unde s-a deținut erau mai bune. Fiind privat de libertate, avea dreptul doar de a ieși la munci pe teritoriul instituției, fără a ieși în afara instituției. A menționat că era deținut într-un mod asemănător celui în care este deținut la moment, fiind privat de libertate 7 ani, în perioada ce la 14 martie 2018 până la 2 decembrie 2024. De asemenea, a declarat că există înscrisuri care pot confirma acest fapt și că în stânga Nistrului nu i-au fost încălcate drepturile, deoarece acolo s-a născut, a crescut și a comis crima. A adăugat că nu are frică de nimeni și consideră că poate executa pedeapsa și în Republica Moldova.

MOTIVAREA INSTANȚEI

e. Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

5.1. Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, judecătorii au obligația și puterea de a exercita responsabilitățile judiciare în scopul aplicării corecte a legii și instrumentării cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

Conform art. 50 din Codul penal, răspunderea penală constă în condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, iar potrivit art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, componenta infracțiunii reprezentând temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, iar până la rămânerea definitivă a hotărârii inculpatul este considerat nevinovat. Condamnarea se poate pronunța doar pe baza unor probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială ce nu poate fi înlăturată prin probe, se impune achitarea.

5.2. Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, identificarea făptuitorului și stabilirea vinovăției. În temeiul art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, probele au fost verificate complet, obiectiv și sub toate aspectele, iar conform art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, acestea sunt pertinente, concludente și se coroborează între ele, fără contradicții esențiale.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii prin sentință de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal, sentința fiind adoptată în numele legii și întemeiată exclusiv pe probele cercetate în ședința de judecată. În temeiul art. 8 alin. (3) și art. 389 din același cod, condamnarea se pronunță doar dacă vinovăția a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, după verificarea tuturor versiunilor și lichidarea divergențelor. Aceste principii sunt reflectate și în Hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 și nr. 5 din 19 iunie 2006, potrivit cărora sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri, toate îndoielile care nu pot fi înlăturate fiind interpretate în favoarea inculpatului.

În acest context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

5.3. Instanța constată că, în privința inculpatului Andrei Minciuna, urmărirea penală a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanța constată că inculpatul le-a fost adusă la cunoștință atât *natura* și *cauza* acuzației în materie penală, dar și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

5.4. Instanța reține că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenție, implică și obligația motivării hotărârii judecătorești. Sub acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze hotărârile (*Hiro Balani c. Spaniei, Van de Hurk c. Olandei, Ruiz c. Spaniei, Boldea c. României*), întinderea acestei obligații variind în funcție de natura cauzei și de argumentele părților. Motivarea hotărârii trebuie să demonstreze că părțile au fost efectiv ascultate (*Tatishvili c. Rusiei*) și că instanța a examinat în mod real mijloacele de probă și argumentele invocate (*Perez c. Franței*).

5.5. *Instanța statuează că deși inculpatul Andrei Minciuna își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate și fapta incriminată, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe cu privire la caracterul infracțional al faptei comise de el, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, la faza urmăririi penale fiind administrate următoarele probe, care au fost acceptate de inculpat în ședință de judecată:*

- *declarațiile martorului Larisa Drujca, potrivit căreia, la data de 17 februarie 2018, a fost sunată la domiciliu de către vecinul său, Latun Ion. Acesta i-a comunicat că a fost bătut împreună cu fratele său, Latun Simion și a rugat-o să vină la domiciliul lor pentru a-l ajuta să-l caute pe fratele său, care nu mai era de găsit. Aproximativ șapte minute mai târziu, martora s-a deplasat la domiciliul vecinului, situat pe str. Sanatornaia, nr. 72B, din satul *****. La poartă, l-a observat pe Latun Ion, care era îmbrăcat în haine murdare de glod și sânge, cu răni vizibile în zona feței, care sângerau. Intrând pe teritoriul gospodăriei, în apropierea garajului, sub gard, pe pământ, a fost depistat Latun Simion. Capul acestuia era acoperit cu o haină scurtă. Măinile erau pline de sânge și noroi și nu prezenta semne de viață. Ulterior, martora a solicitat intervenția miliției transnistrene și a serviciului medical de urgență, care, ajunși la fața locului, au constatat decesul lui Latun Simion. Miliția a efectuat cercetarea la fața locului (vol.I, f.d.41-42);*

- *declarațiile succesorului părții vătămate decedate Simion Latun, Aureli Latun, care a declarat că Latun Simion este tatăl său. La data de 17 februarie 2018, aflându-se în Marea Britanie, a fost informat de către sora sa, Mitrica Ecaterina, că tatăl lor a decedat. Revenind în Republica Moldova, de la cunoscuți și rude a aflat că tatăl său, Simion, a fost omorât, iar fratele acestuia, Latun Ion, cu care locuiau împreună, a ajuns în spital cu leziuni corporale. Martorul a declarat că nu cunoaște motivul pentru care tatăl său ar fi fost omorât. În ultima perioadă de timp, comunica cu el prin aplicația „Viber” și nu a observat ceva suspect. Totodată a menționat că tatăl său avea un conflict cu o persoană pe nume Razmerița Andrei, cunoscut și sub numele de „Afganef”, în legătură cu un automobil. A existat și un conflict cu un alt locuitor al satului ***** , pe nume Minciuna Andrei, care lucrase o perioadă la domiciliul lor și știa că tatăl său avea bani. Într-o zi, acesta a sustras de la Latun Simion suma de 5.000 de așa-zise „ruble transnistrene”, iar pentru acest fapt, tatăl său l-a obligat pe Minciuna Andrei să lucreze la construcție în gospodărie (vol.I, f.d.71-72);*

- *declarațiile martorului Nadejda Latun, care a menționat că este fosta soție a lui Latun Simion. La data de 15 martie 2018, în jurul orei 13 și 00 min., a fost contactată de așa-ziși „colaboratori ai miliției” din regiunea din stânga Nistrului, care i-au solicitat să se prezinte la*

domiciliul de pe str. Sanatornaia nr. 72B, în satul *****, în mun. Bender, pentru a deschide poarta în vederea efectuării unor acțiuni de urmărire penală cu participarea bănuیتului Minciuna Andrei. Ajunsă la adresa indicată, în jurul orei 15:00–15:30, împreună cu colaboratorii de miliție a venit și Minciuna Andrei, acesta fiind încătușat. Martora a relatat că Minciuna Andrei a povestit și a indicat cum, la data de 16.02.2018, în jurul orei 17:00, a pătruns în gospodăria victimei, sărind gardul și l-a așteptat pe Latun Simion. Ulterior, colaboratorii de miliție și bănuitul au intrat în casă pentru a continua acțiunile de urmărire penală, iar ea a rămas în curte. Martora nu cunoaște ce anume a declarat Minciuna Andrei în interiorul locuinței și ce le-a arătat colaboratorilor. Această acțiune a durat aproximativ 30 de minute, după care toți au plecat cu un automobil de serviciu. Martora a menționat că Minciuna Andrei le-a declarat colaboratorilor de miliție că i-a aplicat lui Latun Simion lovituri cu un obiect metalic, pe marginea căruia se aflau șuruburi metalice, iar după comiterea faptei a aruncat obiectul respectiv în curtea locuinței. Milițienii au căutat obiectul, atât în casă, cât și în curte și grădină, dar acesta nu a fost găsit. Martora a adăugat că nu îl cunoștea anterior pe Minciuna Andrei, însă, după cum acesta povestea despre cum a comis infracțiunea, i-a fost clar că el este autorul, întrucât era coerent și descria toate circumstanțele comiterii faptei. În opinia ei, Minciuna Andrei a comis infracțiunea din motiv că a sustras bani de la Latun Simion, iar acesta l-ar fi amenințat că îl va ucide. (vol.I, f.d. 3, 38-39, 171);

- *declarațiile martorului Domnica Minciuna*, care este mama lui Andrei Minciuna, a relatat că a aflat despre omorul lui Simion Latun – locuitor al satului *****, mun. Bender în noaptea spre 17 februarie 2018, de la colaboratorii miliției transnistrene. Casa victimei se află în apropierea domiciliului său. Organele de miliție au venit să întrebe despre fiul ei, Andrei, care nu se afla acasă în acel moment. Aceștia i-au comunicat că Andrei este bănuیت în comiterea omorului. Când fiul ei a revenit la domiciliu, l-a întrebat dacă a comis fapta, informându-l în același timp că este căutat de miliție, însă acesta a negat orice implicare. Ea a concretizat, că după ce i-a comunicat că îl caută colaboratorii de miliție, el s-a schimbat, se observa după el, că ceva s-a întâmplat, din aceste motive și la ea au apărut bănuieli că într-adevăr Andrei l-a omorât pe Latun Simion. Andrei ultimul timp a început să fugă din casă, ea a aflat că el era în Bălți, Chișinău, Ermoclia. La data de 13.03.2018 Andrei s-a întors acasă la domiciliul, ea lui i-a comunicat că îl caută miliția și anume nu din Bender dar din Dubăsari, deoarece în privința lui este începută o cauză penală și pentru răpirea unui automobil în Dubăsari, ea a telefonat colaboratorii de miliție și i-a anunțat că fiul ei este acasă. La scurt timp, a aflat că Andrei a fost reținut de către miliție în apropierea magazinului „*IOI*” situat pe strada Creangă. Martora a adăugat că, în afară de răpirea automobilului, fiul său este bănuیت și de comiterea mai multor furturi pe teritoriul mun. Chișinău și Bender. Ea a afirmat că Andrei fura inclusiv de la Latun Simion. Prima oară a făcut cunoștință cu Latun Simion, deoarece fiul său împrumutase de la acesta 300 de ruble, sumă pe care a întârziat să o restituie. Ca urmare, Latun Simion a venit la domiciliul lor. Ea i-a returnat 200 de ruble, iar pentru restul de 100 s-a convenit ca Andrei să muncească la construcții la domiciliul lui Latun Simion. În toamnă, Latun Simion s-a prezentat din nou la ea, susținând că Andrei i-ar fi sustras 1000 de lei și o sumă nedefinită de valută.

Simion i-a cerut banii înapoi, dar ea a refuzat să-i returneze, motiv pentru care acesta a declarat că va sesiza miliția. Ulterior, ea a aflat că Andrei a lucrat din nou o perioadă de timp pentru Latun Simion, ca să restituie suma furată, dar apoi s-a ascuns de acesta. Ultima dată, la sfârșitul lunii ianuarie 2018, Latun Simion a venit la domiciliul ei, căutându-l pe Andrei și amenințând că va depune plângere la miliție. După acel moment, ea nu l-a mai văzut, iar ulterior a aflat că a fost omorât. A fost chemată la miliție, unde anchetatorul i-a comunicat că omorul a fost comis de fiul ei Andrei, iar vinovăția acestuia este dovedită atât prin expertize, cât și prin autodenunț – Andrei recunoscând că l-a omorât pe Latun Simion. Ea consideră că fiul ei l-a ucis pe Latun Simion pentru bani. După caracter, Andrei a fost întotdeauna arogant și furios, deși nu l-a văzut niciodată ridicând mâna asupra cuiva. În școală avea comportament problematic și învăța slab. Ulterior, a început să comită furturi. Ea a observat că Andrei urmărea frecvent filme cu tematică violentă și agresivă și manifesta dorința de a fi independent și liber. Ea a mai menționat că Andrei avea o pereche de pantaloni de culoare deschisă, de tip militar, care, la un moment dat, au dispărut. La întrebarea privind dispariția acestora, Andrei i-a spus că i-a ars pentru că erau pătați cu vin. Ulterior, colaboratorii de miliție au identificat locul unde Andrei a ars pantalonii – un teren părăsit, situat nu departe de domiciliul lor. Ea este convinsă că pantalonii aveau urme de sânge, la fel ca și adidașii pe care ulterior a fost depistat sângele victimei, Latun Simion. Ea își amintește clar că, la data de 16.02.2018, Andrei purta acei pantaloni și adidași, însă nu știe unde a fost în acea zi. Ea și soțul ei au plecat la biserică în acea seară și s-au întors în jurul orei 20:30–21:00. În același interval și Andrei a revenit acasă, dar nu a spus unde a fost. A refuzat să ia masa cu familia, părea că vrea să plece, dar s-a răzgândit și s-a culcat. Nu au observat nimic suspect în comportamentul său la acel moment. A doua zi au început să-l bănuiască de comiterea omorului, deoarece pantalonii dispăruseră și colaboratorii de miliție îl căutau activ (vol.I, f.d.189-190);

- *martorului Tudor Prohorencu, reprezentant legal al succesorului părții vătămate, Aureli Latun (fiul lui Latun Simion)*, care a declarat că îl reprezintă pe Latun Aureli în cadrul cauzei penale inițiate de un așa-zis „Comitet de Anchetă” din or. Bender cu privire la omorul lui Latun Simion, având în vedere că Aureli locuiește permanent cu familia în Marea Britanie. Înainte de transmiterea cauzei penale către Procuratura or. Bender, Prohorencu Tudor a luat cunoștință de materialele dosarului penal nr. 2018050103, inițiat în temeiul art. 104 alin. (1) din Codul penal al entităților din stânga Nistrului, adică pentru omor. Conform probelor acumulate, infracțiunea a fost comisă de către Minciuna Andrei *****, născut la ***** și domiciliat în mun. *****, pe str. *****, aflat în prezent în stare de arest preventiv. Pe lângă declarațiile lui Minciuna Andrei, vinovăția acestuia este confirmată prin multiple probe administrate în cadrul anchetei. În cauză a fost emisă o ordonanță de efectuare a expertizei medico-legale a cadavrului lui Latun Simion. Expertiza a fost realizată de Biroul de Expertize Medico-Legale din or. Bender și a fost finalizată la data de 10.04.2018. Copia raportului de expertiză medico-legală nr. 48 a fost înaintată organului de urmărire penală IP Bender pentru a fi anexată la materialele cauzei. De asemenea, a fost prezentat raportul de expertiză biologică – genotiposcopică nr. 73 din 12.04.2018 privind analiza ADN efectuată pe corpurile delictive. Pe baza probelor administrate, Minciuna Andrei a indicat că motivul omorului a fost faptul că Latun Simion îl presa constant din cauza sumei de

bani sustrate de la el. Minciuna Andrei nu își mai amintește exact ce sumă a furat de la victimă (vol.I, f.d.211-212);

- *procesul-verbal de ridicare din 23 februarie 2018*, potrivit căruia de la Aureli Latun, a fost ridicat telefonul mobil de model „Samsung Galaxy J5” , de culoare roz-metalic, cu o cartela SIM a operatorului „Orange” (vol.I, f.d.75);

- *raportul de expertiză judiciară nr.201805O0067 din 21 martie 2018 efectuat de către Centrul de Medicină Legală*, conform căruia în fragmentele din petele brun-roșietice de pe tampoanele de vată (m/ob. 1, 4), din spălătura pe fire de tifon de pe țeava metalică (m/ob. 5, 6), fragmentul de lemn (m/ob. 7), cruste (m/ob. 8) ridicate de la fața locului și cămașa (m/ob. 9-12) ridicată de la domiciliul cet. Latun Semion s-a depistat sânge uman. La determinarea apartenenței de grup s-a constatat numai antigenul H, ce presupune proveniența lui de la persoana cu grupa sanguină 0alfa, beta (0(I)), cum ar fi în cazul dat de la cet. Latun Semion. Din cauza consumării materialului biologic nu poate fi efectuată cercetărilor citologice cu scopul stabilirii provenienței regionale a sângelui. Întrebarea despre vechimea urmelor de sânge nu poate fi soluționată din cauza lipsei în laborator reactivelor necesare pentru astfel de examinare. Răspuns la întrebarea, dacă conține sângele impurități și de ce natură sunt, nu intră în competența expertului medico-legal biolog. Pe suprafața țevii s-a recoltat un fir asemănător cu fir de păr, ce a fost împachetat, sigilat și reîntors împreună cu corpurile delictu sus-menționate (vol.I, f.d. 83-85);

- *raportul de expertiză judiciară nr.2201803D0066 din 29 august 2018 efectuată de către Centrul de Medicină Legală*, potrivit căruia decesul cet. Semion Latun, a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale deschise manifestată prin fracturi cominutive a bolții craniului cu trecerea la baza craniului, revărsate sanguine subdurale și subarahnoidiene, contuzia cerebrală, plăgi contuze a capului, echimoza periorbitală dreapta, excoriație în regiunea piloasă occipitală a capului.

La examinarea medico-legală a cadavrului cet. Latun Semion s-au depistat următoarele leziuni corporale: fractura oaselor bolții și bazei craniului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine subdurale și subarahnoidiene, contuzie cerebrală, plăgi contuze a capului, echimoză periorbitală dreapta, excoriație în regiunea piloasă occipitală a capului - leziunile corporale descrise au fost produse intravital, posibil în timpul și circumstanțele indicate, cu două ore până la instalarea decesului, la acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, cu suprafața limitată (*obiect în secțiune transversală de formă sferică*), au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămare corporală gravă.

Cetățeanului Latun Semion i-au fost aplicate nu mai puțin de șapte lovituri. Din motivul că toate leziunile corporale au fost produse într-o perioadă scurtă de timp unele față de altele consecutivitatea producerii lor nu poate fi apreciată.

La examinarea medico-legală a cadavrului careva leziuni corporale ce ar indica la o autoapărare nu s-au depistat. Se exclude producerea leziunilor corporale depistate la examinarea medico-legală a cadavrului cet. Latun Semion, prin automutilare sau în urma căderea de la înălțimea propriului corp. După localizarea anatomică și morfologia leziunilor corporale care au

cauzat decesul, în momentul aplicării leziunilor corporale, cet. Latun Semion probabil pute să se afle față în față cu agresorul, față în față cu capul flectat anterior, sau cu spatele spre agresor. La examinarea medico-legală în sângele și urina cadavrului cet. Latun Semion, alcool etilic nu s-a depistat. Cu leziunile corporale depistate, Latun Semion, putea să se deplaseze de sine stătător cu condiția că era în conștiință (vol. I, f.d. 244-246);

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17 februarie 2018*, prin care a fost cercetat domiciliul cu nr.72 „B”, de pe str. Sanatornaia, din s. Proteagailovca, mun. Bender, potrivit căruia sunt descrise multiple pete și stropi de substanță brun-roșietică cu aspect de sânge, localizate pe podea, peretele gardului, geamuri, îmbrăcăminte și pe alte obiecte din încăperea. De asemenea, au fost prelevate și ridicate probe biologice (*sigilate în plicuri*) și corpuri delict, inclusiv o țeavă metalică și un fragment din lemn cu urme de substanță brun-roșietică, ambalate și ridicate pentru efectuarea expertizelor judiciare (vol.I, f.d.7-20);

- *copia unui înscris datat cu 17 februarie 2018*, cu denumirea „*act de deces nr. 48*”, prin care este menționat că Simion Latun a decedat la 16 februarie 2018 (vol.I, f.d.24);

Mijloace materiale de probă:

- *Pachetul nr.1* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.2* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.3* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.4* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachet nr.5* cu țeavă din fier pe care se află un fir de păr îmbibat în substanță de culoare brună; *Pachetul nr.6* în care este împachetat un fragment din lemn acoperit cu o pată de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.7* în care sunt împachetate fragmente de calcar acoperite cu pete de culoare brună; *Pachetul nr.8* în care este împachetată o cămașă acoperită cu pete de culoare brună; *Pachet* cu un fir asemănător cu firul de păr ridicat în cadrul examinării unei țevi metalice la 26 februarie 2018, care au fost recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Andrei Hurduiala din 1 octombrie 2018 și se păstrează în Camera de păstrare a corpurilor delict a IP Bender conform chitanței nr. 000105 din 19 octombrie 2018 (vol.II, f.d.7-8).

5.6. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

5.7. La caz, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, deoarece această problemă trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, § 33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

5.8. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

5.9. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă.

5.10. Respectiv, verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală și declarațiile inculpatului Andrei Minciuna, prin care a recunoscut fapta imputată, în coraport cu probele administrate la urmărire penală, instanța statuează că a avut loc fapta prejudiciabilă, a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție și este încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate infra.

5.11. Analizând declarațiile martorilor audiați la urmărirea penală, instanța reține că depozițiile acestora sunt coerente, consecvente și se completează reciproc, oferind o imagine clară asupra evenimentelor din data de 16-17 februarie 2018.

Potrivit declarațiilor martorului Domnica Minciuna (*mama inculpatului*) reiese că în ziua respectivă a observat un comportament suspect și agitat la fiul său, inculpatul Andrei Minciuna. Aceasta a menționat că fiul ei a revenit acasă într-o stare de vădită neliniște, având hainele murdare, iar ulterior i-a dovedit o stare de agitație neobișnuită când s-a discutat despre victima Simion Latun. Depoziția acesteia confirmă prezența inculpatului în regiunea respectivă și comportamentul său de după comiterea faptei.

5.12. În același timp, din declarațiile martorului Larisa Drujca, se atestă starea de fapt și tabloul infracțional depistat la fața locului la data de 17 februarie 2018 (*domiciliul din s. *****, pe str. *****) și anume descoperirea corpului neînsuflețit al victimei Latun Simion în curtea gospodăriei, prezentând leziuni violente severe la nivelul capului și feței, precum și cu privire la starea fratelui acestuia, Ion Latun, depistat plin de sânge și noroi. Declarațiile martorei coroborează nemijlocit cu constatările procesului-verbal de cercetare la fața locului și cu concluziile expertizei judiciare, confirmând caracterul violent al faptei comise de inculpat și survenirea decesului victimei în urma atacului.*

5.13. În argumentare, instanța mai reține din declarațiile lui Aureli Latun că tatăl său, Simion Latun, a avut un conflict cu inculpatul, care lucrase o perioadă în gospodăria lor. Acesta a aflat că inculpatul i-a sustras tatălui său suma de 5.000 de unități monetare neoficiale, numite

„ruble”, utilizate în stânga Nistrului, motiv pentru care tatăl său l-a obligat pe Andrei Minciună să lucreze în gospodărie pentru a recupera paguba.

La rândul său, și martorul Nadejda Latun a iterat în mod indirect că, a fost prezentă la cercetarea la fața locului, unde l-a auzit pe inculpatul Andrei Minciuna arătând cum a pătruns în gospodărie la data de 16 februarie 2018 și mărturisind că i-a aplicat victimei Simion Latun lovituri cu un obiect metalic cu șuruburi, pe care ulterior l-a aruncat în curte.

5.14. Coroborând aceste depoziții, instanța reține că declarațiile martorilor menționați sunt lipsite de contradicții esențiale, coroborează și relevă prezența inculpatului la domiciliul victimei Simion Latun, existența unui motiv, precum și recunoașterea ulterioară a faptei de către inculpat. Depozițiile acestora sunt în deplină concordanță cu mijloacele materiale de probă și pe concluziile raportului de expertiză judiciară.

5.15. Totodată, vinovăția inculpatului Andrei Minciuna derivă din concluziile Raportului de expertiză judiciară nr. 2201803D0066 din 29 august 2018, potrivit căruia decesul cet. Latun Simion a survenit în rezultatul traumelor cranio-cerebrale deschise, manifestate prin fracturi cominutive ale bolții cu trecerea la baza craniului, cauzate de cel puțin șapte lovituri cu un obiect contondent dur. Raportul concluzionează că leziunile corporale grave au fost produse intra vital și sau aflat în legătură cauzală directă cu survenirea decesului. De asemenea, conform *Raportului de expertiză judiciară nr. 201805O0067 din 21 martie 2018*, pe corpurile delictelor ridicate de la fața locului (*tampon din vată, fragment de lemn, cămașă și țeavă metalică*) s-a depistat sânge uman având grupa 0alfa, beta/0(I)/, identică cu grupa sanguină a victimei Latun Simion, iar pe suprafața țevii metalice a fost recoltat un fir de păr, aspecte ce confirmă în mod obiectiv instrumentul și modul de săvârșire a infracțiunii.

5.16. Procesele-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare și examinare a corpurilor delictelor (*pachetele nr. 1-8 conținând tampoane cu urme biologice, bucăți de calcar, fragment de lemn, cămașă și țeava metalică păstrată în Camera corpurilor delictelor a IP Bender*), coroborate cu rapoartele de expertiză judiciară menționate, confirmă efectuarea acțiunilor procesuale în condiții legale. Probele respective au un caracter obiectiv, se completează reciproc și dovedesc cert că acțiunile violente exercitate de inculpatul Andrei Minciuna s-au aflat în legătură cauzală directă cu survenirea decesului victimei.

5.17. Corespunzător, din declarațiile inculpatului Andrei Minciuna, instanța reține că ultimul a recunoscut integral faptele, confirmând că la data de 16 februarie 2018 s-a deplasat la domiciliul victimei Simion Latun, unde pe fondul unui conflict și al unor neînțelegeri materiale, i-a aplicat acesteia mai multe lovituri la nivelul capului cu o țeavă/rangă metalică, conștientizând că în urma acțiunilor sale violente poate surveni decesul victimei.

5.18. În consecință, ansamblul probator demonstrează aplicarea de lovituri cu un obiect metalic dur în regiuni vitale ale corpului, ce au cauzat leziuni corporale grave incompatibile cu viața și au dus direct la survenirea decesului lui Simion Latun, precum și mai demonstrează vinovăția inculpatului, cel puțin sub formă de intenție indirectă, în condițiile în care inculpatul afirmă că înțelegea caracterul urmărilor care pot apărea de la loviturile aplicate.

5.19. În motivarea acțiunilor organului de urmărire penală și a legalității administrării probelor, instanța mai reține că acțiunile procesuale au fost efectuate cu respectarea normelor de procedură penală, iar probele acumulate (*procesele-verbale de cercetare la fața locului, rapoartele de expertiză judiciară, mijloacele materiale de probă*) coroborează cu declarațiile martorilor și ale inculpatului. Toate probele administrate relevă cu exactitate și fără dubii toate circumstanțele invocate în rechizitoriu, acceptate de inculpat.

5.20. Sub aceste auspicii, instanța mai susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83*), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62*).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei. Aceste condiții privind probele administrate au fost respectate la caz, deoarece inculpatul și apărătorul a avut suficiente garanții și posibilități pentru contestarea probelor acumulate sau să înainteze obiecții în privința acestora.

5.21. În alt context, cu privire la înscrisurile care provin de la structurile neconstituționale din stânga Nistrului și mun. Bender, instanța reține că la materialele cauzei au fost anexate copii ale unor înscrisuri emise de entități care și-au arogat *de facto* atribuții administrative și judiciare în unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului, dar nu sunt recunoscute de Republica Moldova. Aceste înscrisuri nu constituie, nu pot reflecta acte procesuale întocmite de autorități competente ale Republicii Moldova și nu pot avea valoare probatorie autonomă pentru stabilirea vinovăției inculpatului. Ele ar putea fi valorificate exclusiv în măsura în care confirmă anumite împrejurări de fapt existente deja și constatate prin alte probe administrate legal în cauză.

5.22. La fel, aceste materiale provenite de la entități care își atribuie singure *de facto* funcții administrative și judiciare în unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și mun. Bender, nu pot fi considerate ca o „*sentință*” recunoscută de Republica Moldova și emisă de un tribunal constituit conform legii, nu pot constitui act jurisdicțional valabil sau probă care stabilește vinovăția.

5.23. Respectiv, cu privire la problema aplicării sau nu a principiului *ne bis in idem*, instanța explică că structurile din stânga Nistrului nu fac parte din sistemul judiciar al Republicii Moldova și actele lor nu sunt hotărâri ale unui tribunal instituit prin lege. Prin urmare, strict formal, nu există identitate cu o condamnare pronunțată de o instanță a Republicii Moldova.

Subsecvent, acesta doar pot evidenția anumite circumstanțe factice, precum privarea ilegală de libertate a inculpatului, care pot fi investigate separat, eventual de un organ de urmărire penală.

Acest aspect reiese de altfel și din răspunsul eliberat de către adjunctul interimar al procurorului șef al procuraturii Căușeni din 25 noiembrie 2025, prin care se atestă că la 5 septembrie 2025, Organul de urmărire penală al IP Bender a pornit urmărirea penală în baza art. 166 alin. (1) din Codul penal, pentru fapta de privațiune ilegală de libertate din 9 noiembrie 2018 până la 2 decembrie 2024, a lui Andrei Minciuna (vol.II, f.d.236-237).

5.24. De asemenea, instanța mai subliniază că potrivit art. 114, 115 din Constituția Republicii Moldova, art. (1) al Legii cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, puterea judecătorească se exercită numai prin instanța judecătorească în persoana judecătorului, investită constituțional cu atribuții de înfăptuire a justiției, pe care le execută în baza legii.

Art. 6 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale (*în continuare „Convenția”*), prevede că *„orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”*.

5.25. La fel, în cauza [*Mozer vs. Moldova și Rusia*](#) (Hotărârea CEDO din 23 februarie 2016), Curtea Europeană a Drepturilor Omului (*în continuare „Curtea”*) a reiterat că așa-zisele *„instanțe de judecată din RMN”* și, implicit, în orice altă așa-zisă *„autoritate din RMN”*, nu putea să ordone *„arestul sau o detenție legală”* a reclamantului, în sensul Articolului 5 § 1 (c) din Convenție. În consecință, detenția reclamantului în baza dispozițiilor acestor pretinse *„instanțe din RMN”* a fost ilegală în sensul acestui Articol.

Astfel, instanța mai reține că principiul interzicerii de a fi judecat de mai multe ori pentru aceeași faptă, prevăzut de art. 22 din Codul de procedură penală, nu este aplicabil pentru situațiile în care judecarea și condamnarea anterioară poartă un caracter ilegal. Judecarea și condamnarea inculpatului de către autorități para statale, ce pretind a fi *„instanțe de judecată din RMN”*, reprezintă *de facto* o infracțiune, care este investigată de către autoritățile constituționale ale Republicii Moldova, fiind pornită cauza penală citată mai sus (*a se vedea para. 5.23. de mai sus*).

Prin urmare, instanța conchide că anume în cadrul acestei cauze penale, inculpatul Andrei Minciuna, care are statut de victimă, își pot valorifica drepturile, inclusiv prin solicitarea de despăgubiri pentru detenția ilegală ordonată și pusă în executare de persoane, care își atribuie singure *de facto* funcții administrative și judiciare în unitățile administrativ-teritoriale din stânga Nistrului și mun. Bender. De asemenea, inculpatul poate solicita o investigație eficientă din partea autorităților Republicii Moldova în acest sens în cadrul cauzei penale.

5.26. În acest mod, acest aspect nu poate exclude tragerea la răspundere penală în Republica Moldova a inculpatului, însă poate avea relevanță semnificativă la individualizarea pedepsei sau aplicarea altor principii, deoarece așa-zisele *„hotărâri”* ale entităților neconstituționale din stânga Nistrului nu beneficiază de autoritate de lucru judecat pe teritoriul

Republicii Moldova și nu pot produce efecte juridice. Prin urmare, și cererile apărării privind încetarea procesului penal în baza acestui temei, sunt vădit nefondate.

f. Încadrarea juridică a faptei.

5.27. *Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală în baza art. 145 alin. (1) din Codul penal*, instanța explică că potrivit art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*”, CtEDO a statuat că „*(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală*”.

5.28. La fel, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

5.29. Instanța constată că inculpatul Andrei Minciuna a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii nominalizate din Codul penal, care în acest caz, îl formează relațiile sociale cu privire la viața persoanei.

Instanța mai notează *obiectul material* al infracțiunii în cauză îl reprezintă corpul persoanei defuncte Simion Latun, care reprezintă și *victimă* infracțiunii cercetate.

5.30. Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate inculpatului, instanța de judecată constată că acțiunea sa este manifestată având la bază relații sociale, care se comprimă prin descrierea a trei semne distincte: a) *fapta prejudiciabilă* ce constă în acțiunea de lipsire ilegală de viață a altei persoane; b) *urmările prejudiciabile* – decesul victimei și c) *legătura de cauzalitate* dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În acest caz, din conținutul raportului de expertiză judiciară medico-legală, s-a constatat că moartea lui Simion Latun a survenit în rezultatul traumelor crannio-cerebrale deschise, cauzate prin aplicarea a cel puțin 7 lovituri cu un obiect contondent dur (*țevă metalică*). Acestea au fost apreciate ca leziuni corporale grave, periculoase pentru viață. Anume acțiunile

inculpatului au determinat aceste urmări, iar în acest mod sunt întrunite toate semnele obligatorii ale laturii obiective. La rândul său, anume inculpatul a aplicat aceste lovituri cu un obiect, fapt recunoscut și de inculpat. Prin urmare, anume acțiunile inculpatului au determinat aceste urmări.

Concomitent, omorul face parte din rândul infracțiunilor materiale și se consideră consumat din momentul morții cerebrale. Prin *deces* se înțelege stingerea integrală și ireversibilă a activității biologice a proceselor vitale ale organismului. Sub aspectul consumării infracțiunii de omor, interesează anume momentul morții cerebrale, și nu momentul morții clinice, ceea ce întrește latura obiectivă a infracțiunii date consumate.

5.31. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de omor este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat și determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, precum și din studierea caracterului relațiilor dintre victimă și inculpat. În acest mod, acțiunile prejudiciabile ale inculpatului au fost îndreptate doar în direcția corpului victimei, îndeosebi în zonele și organele vitale ale acestuia (*regiunea capului*), adică în scopul lipirii de viață a lui Simion Latun, ceea ce denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii.

Instanța reține că inculpatul a promovat o conduită care denotă incontestabil dorința sa de lipsire de viață a victimei (*sau acceptarea survenirii decesului*), deoarece acesta a participat nemijlocit în sensul cauzării morții acesteia.

Astfel, reieșind din fapta comisă, inculpatul a fost conștient de urmările prejudiciabile care puteau surveni, a admis că poate să-l lipsească de viață pe Simion Latun (*elementul intelectual al intenției*) și a dorit acest lucru (*elementul volitiv al intenției*).

5.32. Din punct de vedere al *calității de subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta răspunderii penale de 14 ani. Inculpatul *Minciuna Andrei*, după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populației (vol.I, f.d.173-175), este *născut la data de ******. Respectiv, la data comiterii faptei (*16 februarie 2018*) avea vârsta de ******ani* și era minor. Potrivit prevederilor art. 21 alin. (2) din Codul penal, persoanele fizice care au atins vârsta de 14 ani sunt pasibile de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii de omor. Totodată, conform *Raportului de expertiză judiciară psihiatrico-legală nr. 202535A0918 din 28 octombrie 2025* (vol.I, f.d.146-150), inculpatul nu suferă de boli sau tulburări psihice, având la momentul comiterii infracțiunii capacitatea de prevedere și deliberare deplină a acțiunilor sale, motiv pentru care se confirmă că acesta este *responsabil*, întrunind integral condițiile subiectului pasibil de răspundere penală.

5.33. Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca *Andrei Minciuna* să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul **145 alin. (1) din Codul penal**, conform semnelor calificative „*omorul intenționat al unei persoane*”.

5.34. Instanța de judecată consideră că inculpatul Andrei Minciuna poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate mai sus, precum

și din totalitatea probelor administrate în faza urmăririi penale și care au fost apreciate drept pertinente, concludente, utile și veridice.

Respectiv, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și a probatoriului administrat, se constată întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Andrei Minciuna și nu au fost reținute circumstanțe care pot înlătura caracterul penal al faptei sale, iar în rezultat, se stabilește temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

g. Individualizarea pedepsei.

6.1. De către procurorul Oxana Țapu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 145 alin. (1) din Codul penal. În privința inculpatului Andrei Minciună, acuzatorul de stat a solicitat stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni închisoare. Concomitent, în baza prevederilor articolului 85 din Codul penal, procurorul a solicitat adăugarea parțială a părții neexecutate din pedeapsa aplicată prin încheierea Judecătoria Căușeni, Bender din 29 octombrie 2025, solicitând stabilirea unei pedepse definitive pentru inculpatul Andrei Minciuna, prin cumul de sentințe, sub formă de închisoare pe un termen de 9 (*nouă*) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

6.2. Apărătorul, Vladimir Sucitu, care acționează în interesele inculpatului, în dezbaterile judiciare au pledat pentru emiterea unei sentințe de încetare a procesului, iar astfel nu s-a expus în privința pedepsei aplicabile.

6.3. La rândul său, inculpatul, în ultimul cuvânt a iterat tezele apărătorului său, a pledat pentru aplicarea unei pedepse mai blânde și luarea în considerație că era minor.

6.4. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și exprimă exclusiv interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța este unica autoritate competentă să realizeze individualizarea pedepsei, având libertate deplină în stabilirea felului, duratei sau cuantumului acesteia, cu respectarea regulilor și principiilor Codului penal. La individualizarea judiciară a pedepsei, instanța are în vedere dispozițiile art. 7 și 75 Cod penal, respectiv modalitatea și împrejurările săvârșirii infracțiunii, gradul de pericol social al faptei, precum și circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, pedeapsa urmând a fi echitabilă, legală și corect individualizată.

Instanța reține că pedeapsa este echitabilă atunci când restricțiile impuse sunt proporționale cu gravitatea infracțiunii și suficiente pentru restabilirea drepturilor și intereselor victimei, statului și societății, contribuind totodată la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni. O pedeapsă prea blândă generează dispreț față de lege, iar una excesiv de aspră creează sentimente de nedreptate și neîncredere în justiție. În acest sens, scopul

pedepsei penale nu este unul retributiv sau vindicativ, ci realizarea unui echilibru între gravitatea faptei și urmările acesteia, în conformitate cu principiile proporționalității și echității.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare va avea un efect preventiv atât asupra inculpatului, cât și asupra altor persoane, constituind o garanție a apărării drepturilor și libertăților fundamentale. La individualizarea pedepsei se ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea R (92) 16 a Comitetului de Miniștri, potrivit căreia natura și durata sancțiunilor trebuie să fie proporționale cu gravitatea infracțiunii și situația personală a inculpatului.

Raportat la gravitatea faptei prevăzute la art. 145 alin. (1) Cod penal, instanța constată că aceasta constituie o infracțiune excepțional de gravă, săvârșită cu intenție, făcând parte din categoria infracțiunilor contra vieții persoanei, care aduce atingere relațiilor sociale fundamentale privind protecția vieții persoanei. Ea stabilește la data comiterii infracțiunii și în prezent o pedeapsă cu închisoare *de la 10 la 15 de ani*.

6.5. Instanța de judecată reține că inculpatul a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal. *A contrario*, a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 alin. (1) lit. b) din Codul penal – „săvârșirea infracțiunii de către un minor”.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În același timp, conform art. 79 alin. (1) din Codul penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Totodată, legiuitorul a stabilit că minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Astfel, instanța nu poate să nu aplice prevederile acestei norme și în privința lui Minciuna Andrei în acest caz.

6.6. La stabilirea pedepsei, instanța mai reține că pericolul social al infracțiunii săvârșite este sporit, deoarece din acțiunile ilicite ale inculpatului s-a atentat la valoarea supremă protejată de lege – viața persoanei.

În procesul judiciar, procurorul a solicitat aplicarea unei pedepse cu închisoare, iar apărătorul a obiectat, solicitând încetarea procesului. Reieșind din opiniile participanților, materialele dosarului, sancțiunea normei speciale și cele reținute *supra*, instanța consideră că doar aplicarea pedepsei cu închisoarea justifică scopul legii penale, contribuie la corectarea condamnatului și la prevenirea comiterii de noi infracțiuni, fiind echitabilă în raport cu fapta săvârșită și lipsa circumstanțelor agravante/atenuante.

6.7. Raportat la conduita inculpatului pe parcursul judecării cauzei, atitudinea față de faptele comise, comportamentul lui la comiterea infracțiunii, ce a implicat violență, dar și

prezența condamnărilor anterioare pentru alte categorii de infracțiuni, instanța concluzionează că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, chiar dacă atunci era minor, or acesta a mai comis și alte infracțiuni sistematic.

Totodată, instanța ia în considerare și prevederile art. 79 din Codul penal, precum și circumstanța atenuantă reținută sau examinarea cauzei în procedură simplificată, la care a recurs inculpatul.

6.8. Concomitent, instanța subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală și coroborat cu art. 80¹ alin. (1) din Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La fel, conform art. 70 alin. (3) din Codul penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate.

6.9. Instanța atestă astfel, că maximul pedepsei cu închisoare reduse la jumătate, prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, îl constituie *șapte ani și șase luni*. În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) din Codul penal, stabilită conform art. 70 alin. (3) Cod penal, după aplicarea și a prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu închisoarea de la limita maximă de *cinci ani, șase luni și 15 zile*.

Respectiv, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) din Codul penal, ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3) și 79 din Codul penal, în coroborare cu art. 364¹ din Codul de procedură penală și art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, o pedeapsă cu închisoare pe un termen *cinci ani, șapte luni și 15 zile*.

6.10. În ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, în cazul condamnării inculpatului Andrei Minciuna, în conformitate cu art. 72 alin. (1) lit. c) din Codul penal, instanța de judecată va dispune executarea pedepsei de către inculpat în penitenciar de tip închis.

Subsecvent, instanța relevă că pedeapsa aplicată urmează să fie pusă în executare din momentul pronunțării prezentei sentințe, iar în temeiul art. 88 alin. (3) din Codul penal, se va include în termenul închisorii și timpul aflării inculpatului în stare de reținere și de arest în prezenta cauză penală, adică de la *30 iulie 2025 până la 26 decembrie 2026*, când a fost revocată prin sentința emisă la aceeași dată în prezenta cauză (vol.II, f.d.209, vol.III, f.d.12).

6.11. Cu referire la solicitarea procurorului de cumulare a pedepselor în baza art. 85 din Codul penal, prin adăugarea părții neexecutate din pedeapsa stabilită prin [încheierea](#) Judecătoriei Căușeni, sediul Bender din 29 octombrie 2025 (*prin care au fost cumulate pedepsele stabilite prin [sentința](#) Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender din 31 decembrie 2019 și sentința*

Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 6 noiembrie 2019, fiind stabilită o pedeapsă definitivă de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare), instanța o apreciază ca eronată în partea temeiului de drept ales de procuror.

6.12. În acest sens, instanța reține că, potrivit prevederilor *art. 85 alin. (1)* din Codul penal, normele privind cumulul de sentințe sunt aplicabile exclusiv în cazul în care *noua infracțiune a fost săvârșită după pronunțarea sentinței anterioare, dar înainte de executarea completă a pedepsei*.

Totuși, din materialele cauzei rezultă cu certitudine că infracțiunea de omor prevăzută de *art. 145* din Codul penal, supusă examinării în prezentul proces, a fost săvârșită de către inculpatul Andrei Minciuna la data de *16 februarie 2018*, adică până la pronunțarea nu doar a încheierii din 29 octombrie 2025, dar chiar până la sentințele din 6 noiembrie 2019 și 31 decembrie 2019.

Instanța mai reține că prin notificarea nr. 5/1603 din 1 iulie 2026, Penitenciarul nr. 8 - Bender a informat instanța că Andrei Minciuna execută în prezent pedeapsa în baza încheierii din 29 octombrie 2025, definitivă la 14 noiembrie 2025, având 48,31 de zile privilegiate, iar termenul de pedeapsă urmează să fie calculat de la 30 iulie 2025 (vol.III, f.d.74).

6.13. Prin urmare, întrucât fapta de omor a fost comisă înainte de existența vreunei hotărâri de condamnare pe numele inculpatului, faptele au fost comise în concurs de infracțiuni și în stare de recidivă sau după începerea executării unei pedepse definitive. Așadar, instanța urmează să admită solicitarea procurorului, dar în baza *art. 84 alin. (4)* din Codul penal. Respectiv, pedeapsa definitivă va fi stabilită pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei stabilite prin prezenta sentință și al pedepsei definitive stabilită prin încheierea din 29 octombrie 2025, cu aplicarea *art. 88* din Codul penal privind computarea perioadei aflării în arest și cu includerea perioadei executate deja, în termenul de pedeapsă.

6.14. Subsecvent, instanța ține cont și de faptul că inculpatul execută deja o pedeapsă privativă de libertate în baza încheierii din 29 octombrie 2025, iar această împrejurare amplifică în sine efectul coercitiv și preventiv al sancțiunii penale stabilite pentru acest caz. Or, în contextul detenției aflate deja în curs de executare, instanța apreciază că sporirea excesivă a represiei penale nu este necesară pentru atingerea scopului pedepsei.

6.15. Astfel, în baza *art. 84 alin. (4)* din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin prezenta sentință și prin încheierea din 29 octombrie 2025, instanța va stabilit o pedeapsă definitivă *de 6 (șase) ani și 6 (șase) luni* de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța consideră că sancțiunea aplicată este echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită de inculpat, cu faptul că au fost comise în perioada minoratului și în același timp nu vor genera sentimente de nedreptate, dar vor constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

6.16. Subsecvent, instanța relevă că pedeapsa aplicată urmează să fie pusă în executare din momentul pronunțării prezentei sentințe, iar în temeiul *art. 88 alin. (3)* din Codul penal, se va

include în termenul executat deja, precum și timpul aflării inculpatului în stare de reținere sau de arest în prezenta cauză penală, adică de la 30 iulie 2025 până la data pronunțării sentinței pe 17 august 2026.

h. Măsura preventivă.

7.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

7.2. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul și apărătorii nu s-au expus pe marginea aplicării, înlocuirii sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

7.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Andrei Minciuna nu se află sub imperiul unei măsurii preventive, însă este deținut în calitate de condamnat într-o altă cauză penală.

Potrivit aceleiași informații eliberate de penitenciarul nr. 8 - Bender, inculpatul execută pedeapsa în calitate de condamnat în altă cauză de la 30 iulie 2025 până la 12 decembrie 2027. Prin urmare, la data pronunțării prezentei sentințe pe 17 august 2026, condamnatul a executat o parte din pedeapsă, iar în eventualitatea în care acesta va fi eliberat la 12 decembrie 2027, există riscul imposibilității executării acestei pedepse, atunci când prezenta sentință nu va fi pusă în executare până la eliberarea sa sau dacă va fi recurată.

7.4. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, *din oficiu* sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinței* constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanță a executării sentinței*.

7.5. În aceste circumstanțe, instanța constată existența unei necesități reale și actuale de aplicare a măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul Andrei Minciuna, până la rămânerea definitivă a sentinței și va aprecia că doar această măsură este aptă să asigure comportamentul procesual corespunzător al inculpatului și executarea efectivă a sentinței pronunțate.

i. Mijloacele materiale de probă.

8.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

8.2. Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține că la caz au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă:

- *Pachetul nr.1* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.2* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.3* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.4* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; *Pachet nr.5* cu țevă din fier pe care se află un fir de păr îmbibat în substanță de culoare brună; *Pachetul nr.6* în care este împachetat un fragment din lemn acoperit cu o pată de culoare brună-roșietică; *Pachetul nr.7* în care sunt împachetate fragmente de calcar acoperite cu pete de culoare brună; *Pachetul nr.8* în care este împachetată o cămașă acoperită cu pete de culoare brună; *Pachet* cu un fir asemănător cu firul de păr ridicat în cadrul examinării unei țevi metalice la 26 februarie 2018, care se păstrează la camera de păstrare a corpurilor delictuale a IP Bender (vol.II, f.d.7);

8.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 4) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictuale și uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective *sau nimicite*. Tot, celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, *se trec în proprietatea statului*. Totodată, documentele care constituie corpuri delictuale, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (*scrisă, audio, video, electronică etc.*) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic și alți purtători de informație tehnico-electronică, dobândite în condițiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conțin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni și dacă conținutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

8.4. Având în vedere circumstanțele expuse, se concluzionează că corpurile delictuale menționate mai sus, păstrate în Camera de păstrare a corpurilor delictuale din cadrul IP Bender, constituie urme ale infracțiunii și instrumente ale comiterii. Întrucât acestea nu au valoare materială, nu au un proprietar legal identificat și nu s-a înregistrat vreo solicitare de restituire a lor, în temeiul art. 162 din Codul de procedură penală, urmează a fi nimicite din momentul rămânerii definitive a sentinței.

j. Cheltuielile judiciare.

9.1. Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că în ședință de judecată, procurorul nu a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul Statului a unor bani cu titlu de cheltuieli judiciare. Din acest motiv, instanța nu se va expune la acest subiect și nu poate arbitrar să soluționeze o asemenea chestiune.

k. Latura civilă.

10.1. În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul Oxana Țapu, a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile înaintate. Concomitent, apărătorul Vladimir Sucitu a menționat că inculpatul deja a recuperat prejudiciu cauzat, în baza actului de condamnare emis de entitățile neconstituționale din stânga Nistrului și astfel consideră că succesorul părții vătămate urmează să se adreseze în mod civil în instanța de judecată, iar inculpatul a ezitat să-și expună poziția în privința acțiunilor civile.

10.2. În ședință de judecată totuși, au fost înaintată cerere de chemare în judecată de către succesorul părții vătămate decedate, dl Aureli Latun (vol.III, f.d.78), încasarea de la inculpatul Minciuna Andrei a sumei de 400.000 (*patru sute mii*) lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune (vol.III, f.d.78).

10.3. Instanța de judecată a dat apreciere argumentelor părților civile, în raport cu probele prezentate și administrate de către instanța de judecată, nominalizate *supra*.

10.4. În continuare, în drept instanța reține că în conformitate cu art. 219 alin.(1) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (*acțiunea sau inacțiunea*) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În conformitate cu art. 220 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Normele procedurii civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărîrea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Potrivit prevederilor art. 225 alin.(2) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.

În conformitate cu art. 387 alin. (1) din Codul de procedură penală, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă. Cu privire la prejudiciul material, în conformitate cu art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

10.5. Raționând prin prisma acestor texte de lege, instanța desprinde că condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: 1) infracțiunea să fi produs prejudiciul; 2) între infracțiunea săvârșită și prejudiciul reclamat să existe un raport de cauzalitate; 3)

prejudiciul trebuie să fie cert; 4) prejudiciul să nu fi fost reparat; și 5) să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

10.6. În speță, instanța atestă că, la data de 15 iulie 2026, în cadrul ședinței de judecată succesorul părții vătămate decedate Aureli Latun, a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la inculpatul Minciună Andrei a sumei de 400.000 (*patru sute mii*) de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

10.7. În drept, potrivit art. 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin plata de despăgubiri, iar prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea unui prejudiciu patrimonial.

10.8. Fiind ascultate opiniile participanților la proces și reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat vinovăția inculpatului Andrei Minciuna în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(1) din Codul penal, precum și legătura directă de cauzalitate dintre fapta infracțională a inculpatului și survenirea decesului victimei Simion Latun, ce a generat suferințe morale profunde, psihice, stres, anxietate și frustrare fiului acesteia, succesorul Aureli Latun. Totodată, până la soluționarea acțiunii civile, inculpatul nu a reparat prejudiciul moral cauzat și lipsește o asemenea dovadă. Prin urmare, instanța va admite pretențiile acestuia de încasare a prejudiciului moral, dar într-un quantum mai redus, de 200.000 de lei.

Instanța ia în considerare că partea vătămată a invocat doar formal prejudiciul solicitat și doar în contextul relațiilor de rudenie cu victima decedată, dar nu a mai adus probe suplimentare. Totuși, având în vedere condamnarea vinovatului, cât și suma admisă de instanță, aceasta va constitui o satisfacție îndeajuns de echitabilă.

10.9. Or, instanța de judecată consideră că, doar prin stabilirea pedepsei penale inculpatului, partea civilă nu va fi satisfăcută și nu se vor compensa suferințele suportate de către aceasta, iar din acest motiv, instanța îl va obliga pe inculpat să achite mijloace bănești părții civile Aureli Latun în cuantumul fixat, care este o sumă estimată ca fiind accesibilă în raport cu prejudiciul moral suportat și nivelul de proporționalitate dintre gradul de afectare a stării psihice/morale a succesorului cauzat prin pierderea iremediabilă a părintelui și fapta de o gravitate deosebită comisă de inculpat.

10.10. În subsidiar, instanța concretizează că art. 6 § 1 din Convenție este aplicabil acțiunii civile alăturate procesului penal. Având în vedere că prin fapta sa inculpatul a atentat la cel mai de preț bun – viața omului, provocând succesorului o stare continuă de suferință, durere sufletească și frustrare, instanța va admite parțial acțiunea civilă. Încasarea sumei de 200.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral corespunde practicii Curții Europene a Drepturilor Omului și principiului echității.

10.11. Pe cale de consecință, instanța va dispune admiterea parțială a acțiunii civile formulate de succesorul părții vătămate, dl Aureli Latun și va obliga inculpatul Andrei Minciuna să achite din contul său mijloace bănești în mărime de 200.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

În baza materialelor cauzei penale și a probelor cercetate în ședință de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 70, 72 alin. (4), 79, 80¹, 84 alin.(4), 88 alin. (3) Cod penal, 162, 221, 227-229, 329, 340, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală,

INSTANȚA DE JUDECATĂ HOTĂRĂȘTE:

a. Se recunoaște vinovat **Minciuna Andrei ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 145 alineatul (1) din Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen pe un termen de 5 (*cinci*) ani, 7 (*șapte*) luni și 15 (*cincisprezece*) zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

b. Conform articolului 84 alineatul (4) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta sentință și al pedepsei de 2 (*doi*) ani și 6 (*șase*) luni, stabilite prin încheierea din 29 octombrie 2025, se stabilește lui **Andrei Minciuna**, o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de **6 (*șase*) ani și 6 (*șase*) luni**, cu executare în penitenciar de tip închis.

c. Termenul executării pedepsei cu închisoare în privința lui Andrei Minciuna se va calcula din momentul pronunțării prezentei sentințe pe 17 august 2026, cu includerea, în termenul închisorii și a perioadei executate deja în baza încheierii din 29 octombrie 2025 și a a timpului de aflare în stare de reținere și de arest în prezenta cauză penală, de la *30 iulie 2025* până la data pronunțării prezentei sentințe, pe *17 august 2026*.

d. Se aplică în privința lui Andrei Minciuna măsura preventivă - *arestul preventiv*, până când sentința va deveni definitivă, pentru asigurarea executării pedepsei cu închisoare.

e. Mijloacele materiale de probă: a) - *Pachetul nr.1* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; b) *Pachetul nr.2* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; c) *Pachetul nr.3* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; d) *Pachetul nr.4* în care este împachetat un tampon din tifon cu probă biologică de culoare brună-roșietică; e) *Pachet nr.5* cu țevă din fier pe care se află un fir de păr îmbibat în substanță de culoare brună; f) *Pachetul nr.6* în care este împachetat un fragment din lemn acoperit cu o pată de culoare brună-roșietică; g) *Pachetul nr.7* în care sunt împachetate fragmente de calcar acoperite cu pete de culoare brună; h) *Pachetul nr.8* în care este împachetată o cămașă acoperită cu pete de culoare brună; i) *Pachet* cu un fir asemănător cu firul de păr ridicat în cadrul examinării unei țevi metalice la 26 februarie 2018, care se păstrează la camera de păstrare a corpurilor delictuale din IP Bender, se nimicesc din momentul când sentința va deveni definitivă.

f.1. Acțiunea civilă depusă de succesorul părții vătămate decedate, dl Aureli Latun, prin care a solicitat încasarea cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, mijloace bănești în cuantum de 400.000 (*patru sute mii*) de lei, se admite parțial.

f.2. Se încasează de la Andrei Minciuna în beneficiul lui Aureli Latun, în calitate de succesor al părții vătămate decedate Simion Latun, mijloace bănești cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, în cuantum de 200.000 (*două sute de mii*) de lei, iar în rest, acțiunea

civilă se respinge ca nefondată.

g. Sentința se publică pe pagina web a instanței de judecată - <https://jcs.instante.justice.md/> și se comunică participanților la proces.

h. Sentința este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (*cincisprezece*) zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Bender (*satul Varnița*), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

/semnătura/

Grigorii DAMASCHIN

*Copia corespunde originalului,
Judecătorul*

Grigorii DAMASCHIN